

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W. VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Agata Pomianowska**

Protokolant: Patrycja Łuniewska, M. N., K. D.

przy udziale Prokuratora: Doroty Miszkurka – Sokół, I. T.,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12.10.2015 r., 29.01.2016 r., 12.04.2016 r.

sprawy **J. A.**, syna J. i K. z domu P., urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 01 stycznia 2012 r. do 15 lipca 2012 r. w W. województwa (...) wbrew obowiązującym przepisom ustawy o rachunkowości nie złożył do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla M. ST. Warszawy XII Wydział Gospodarczy z siedzibą w W. ul. (...) sprawozdania finansowego spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za rok 2011,

tj. o przestępstwo określone w art. 79 pkt. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku,

2. W okresie od 01 stycznia 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. w W. województwa (...) wbrew obowiązującym przepisom ustawy o rachunkowości nie złożył do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla M. ST. Warszawy XII Wydział Gospodarczy z siedzibą w W. ul. (...) sprawozdania finansowego spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za rok 2012,

tj. o przestępstwo określone w art. 79 pkt. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku,

orzeka:

I. Oskarżonego **J. A.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 588 (pięćset osiemset osiem) złotych tytułem poniesionych wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru;

III. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

VIII K 124/15

UZASADNIENIE

Oskarżony J. A. stanął pod zarzutami tego, że:

1. W okresie od 01 stycznia 2012 r. do 15 lipca 2012 r. w W. województwa (...) wbrew obowiązującym przepisom ustawy o rachunkowości nie złożył do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla M. ST. Warszawy XII Wydział

Gospodarczy z siedzibą w W. ul. (...) sprawozdania finansowego spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za rok 2011, tj. o przestępstwo określone w art. 79 pkt. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku,

2. W okresie od 01 stycznia 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. w W. województwa (...) wbrew obowiązującym przepisom ustawy o rachunkowości nie złożył do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla M. ST. Warszawy XII Wydział Gospodarczy z siedzibą w W. ul. (...) sprawozdania finansowego spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za rok 2012, tj. o przestępstwo określone w art. 79 pkt. 4 Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku

Na podstawie całokształtu zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 stycznia 2004 r. do Krajowego Rejestru Sądowego wpisano pod numerem KRS (...) spółkę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Do reprezentowania podmiotu uprawniony był zarząd spółki. Od dnia 24 października 2008 r. funkcję prezesa zarządu spółki pełnił R. F., a funkcję wiceprezesa zarządu spółki sprawował J. S.. W dniu 24 października 2008 r. dokonano zmiany nazwy spółki na (...) sp z o.o.”

W dniu 10 września 2009 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy dokonał w KRS wpisu, z którego wynikało iż w przypadku zarządu wieloosobowego, do składania oświadczeń i w zakresie praw i obowiązków majątkowych spółki oraz podpisywania w imieniu spółki uprawniony jest prezes zarządu samodzielnie lub członek zarządu łącznie z prokurentem. W w/w dacie wpisano do KRS J. A. jako wiceprezesa zarządu spółki.

Na skutek założenia w 2011 roku przez (...) spółki cywilnej o nazwie „ (...) team”, która to spółka zajmowała się działalnością konkurencyjną wobec spółki (...) sp. z o.o., relacje zawodowe pomiędzy (...) sp. z o.o. uległy pogorszeniu. W dniu 29 września 2011 r., bez wiedzy J. A. dokonano zmiany adresu spółki z ul. (...) w W., na ul. (...) w J. oraz zmieniono nazwę spółki, wracając do poprzedniej nazwy (...) sp. z o.o.”

Na skutek pogłębiających się nieporozumień w spółce, J. A. skierował w dniu 01 marca 2012 r. pisemną rezygnację z funkcji członka zarządu spółki (...) Sp. z o.o. na prawidłowy adres ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym. Korespondencja nie została podjęta w terminie. W dniu 26 marca 2012 r. J. A. skierował do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, XII Wydział Krajowego Rejestru Sądowego zawiadomienie, z którego wynika, że w dniu 1 marca 2012 r. złożył rezygnację z funkcji członka zarządu w/w spółki.

W dniu 27 czerwca 2013 r. J. A. został wykreślony z funkcji członka zarządu spółki (...) „ sp. z o.o. z Krajowego Rejestru Sądowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o treść wyjaśnień oskarżonego J. A. (k. 54-55, 187-188), zeznania świadków J. S. (k. 28-30, 99-103, 211-212) oraz R. F. (k. 39-40, 210-211), jak również na podstawie dokumentacji w postaci pełnego odpisu KRS spółki (...) sp. z o.o. (k. 3-18), rezygnacji J. A. z dnia 01 marca 2012 r. wraz z informacją o niepodjęciu przez spółkę (...) sp. z o.o. korespondencji w terminie (k. 78,79), zawiadomienia (k. 80-81) oraz odpisu aktu notarialnego z dnia 01 lipca 2011 r. (k. 92-95).

Oskarżony **J. A.** w toku całego postępowania nie przyznał się do popełnienia zruconych mu czynów. Początkowo, w toku dochodzenia, odmówił składania wyjaśnień (k. 54-55). W toku rozprawy (k. 187-188) natomiast wyjaśnił że w dniu 14 listopada 2011 roku złożył w KRS oświadczenie w którym zrezygnował z mandatu członka zarządu spółki „ (...) sp. z o.o.” Do sprzeciwu od wyroku nakazowego w niniejszej sprawie dołączył kopie oświadczenia z dnia 14 listopada 2011 roku z którego wynika faktyczna data wyjścia oskarżonego z przedmiotowej spółki. J. A. wyjaśnił również, że kilkakrotnie kierował pisma do KRS o wyjaśnienie sytuacji, z jakiego powodu nie został wykreślony z KRS, lecz nie otrzymał żadnej odpowiedzi. Ponadto wyjaśnił, że dopiero po nałożeniu grzywny na spółkę w 2013 r. został wykreślony z rejestru sądowego. Po złożeniu oświadczenia nie miał możliwości wglądu w dokumenty spółki ani złożone oświadczenia. Podał również, że nie mógł złożyć swojego oświadczenia do spółki bo nie znał rzeczywistego adresu siedziby spółki. Z jego wyjaśnień wynika że siedziba spółki była przenoszona kilkakrotnie. Wyjaśnił też, że

pojechał osobiście na adres ul. (...) w W. ale nikogo tam nie zastał. W dalszych wyjaśnieniach oskarżonego wynika, że od nieustalonej osoby która była na miejscu, dowiedział się że tej spółki już tam nie ma. Udał się zatem do Krajowego Rejestru Sądowego aby sprawdzić dokumenty i nowy adres spółki i wówczas okazało się że podany został jako adres siedziby spółki - adres jednej z posesji należącej do jego matki. Fizycznie tej spółki nigdy nie było na ulicy (...), a sam oskarżony wyjaśnił, że nie wie dlaczego ten adres został wskazany w Krajowym Rejestrze Sądowym. Dodatkowo J. A. wyjaśnił że wówczas kiedy R. F. zrezygnował, to spółka przestała istnieć i przestały być aktualne wszystkie numery telefonów. Zdaniem oskarżonego J. S. był w podobnej sytuacji. W 2011 roku oskarżony skierował pismo do R. F. informujące o tym że rezygnuje z funkcji członka zarządu spółki.

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego J. A., Sąd nie miał wątpliwości, że należy je obdarzyć wiarą. W toku rozprawy oskarżony bowiem powoływał się na dokumenty, które stanowiły potwierdzenie jego wyjaśnień. Treść tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony postępowania, jak również ich treść nie stoi w opozycji do zeznań złożonych przez świadków R. F. i J. S.. Oskarżony w toku rozprawy przedstawił wiarygodne okoliczności, których przebieg znajduje odzwierciedlenie w treści zeznań J. S. i R. F., co potwierdza zaistnienie konfliktu pomiędzy wspólnikami i dążenie oskarżonego do wycofania się z funkcji członka zarządu spółki.

Zeznania świadków **R. F.** (k. 39-40,210-211) i **J. S.** (k. 28-30,99-103,211-212) Sąd uznał za wiarygodne jedynie w zakresie w jakim wskazują one na okoliczność założenia przez J. A. konkurencyjnej spółki oraz na powstały na tym tle konflikt (...) sp. z o.o. W zasadniczej mierze jednak zeznania w/w świadków nie są przydatne dla ustalenia kwestii winy oskarżonego, albowiem w przypadku niniejszej sprawy wina oskarżonego miała wynikać ze sprawowania przez niego funkcji członka zarządu spółki w określonym zarzutami czasie. Analizując treść zeznań świadków, Sąd zatem wykorzystał je w zakresie wskazującym na wewnętrzne nieporozumienia w spółce i brak kontaktu pomiędzy jej wspólnikami.

Materiał dowodowy w postaci dokumentów okazał się w niniejszej sprawie kluczowy dla prawidłowego rozstrzygnięcia. Sąd nie miał wątpliwości, iż dokumenty w postaci: dokumentacji (znajdującej się na kartach 2-22, 41-44, 56-97, 125-146), informacji (k. 24-26, 183) oraz karty karnej (k. 101 i k. 175) stanowią wiarygodny i rzetelny materiał dowodowy. W głównej mierze w/w dokumentacja składa się z pism urzędowych bądź oświadczeń woli, których treść nie budzi wątpliwości ich wiarygodność nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Czyn określony w dyspozycji art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości dotyczy niewykonania obowiązku terminowego złożenia przez jednostkę zobowiązaną na podstawie w/w ustawy rocznego sprawozdania finansowego. Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, w ciągu 15 dni od dnia jego zatwierdzenia. Zgodnie z brzmieniem art. 52 i 53 ustawy, sprawozdanie finansowe sporządza się w okresie 3 miesięcy od dnia bilansowego, a następnie ustawa nakłada obowiązek jego zatwierdzenia przez kompetentny organ w ciągu 6 miesięcy od dnia bilansowego. Kierownik jednostki sporządzającej uproszczone sprawozdanie finansowe zgodnie z art. 50 ust. 2, w miejsce opinii biegłego rewidenta, składa do rejestru sądowego informację o rodzaju tej opinii wraz ze wskazaniem czy zawiera ona dodatkowe objaśnienia. Odpowiedzialność kierownika jednostki, wynikająca z art. 77 ustawy została dodatkowo poszerzona o niepoddanie rocznego sprawozdania finansowego badaniu oraz nieudzielanie lub udzielanie niezgodnych ze stanem faktycznym informacji, wyjaśnień itp. biegłemu rewidentowi badającemu sprawozdanie finansowe jednostki, jak i za niedopełnienie obowiązku przekazania sprawozdania finansowego do publikacji i właściwego rejestru sądowego.

Omawiany czyn może zostać popełniony jedynie w formie winy umyślnej, a za jego popełnienie grozi kara grzywny lub ograniczenia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd dokonawszy analizy całokształtu ujawnionych

dowodów stwierdził, że nie sposób przypisać oskarżonemu J. A. czynów zarzuconych mu aktem oskarżenia. Biorąc bowiem pod uwagę okoliczność, iż czyn określony w dyspozycji art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości może zostać popełniony jedynie w formie umyślnej, nie można uznać, że oskarżony dopuścił się jego popełnienia. Zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.k. czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.

Dokonując wykładni dowodów zgromadzonych w toku procesu, wskazać należy, że w zachowaniu oskarżonego brak jest możliwości przypisania mu zamiaru niezłożenia sprawozdania finansowego za lata 2011 i 2012.

Dla rozważań kwestii winy oskarżonego istotne było przede wszystkim poczynienie ustaleń, czy oskarżony był zdolny w datach czynu do popełnienia zarzuconych mu czynów, tj. czy był on osobą na którą rozciągał się obowiązek składania sprawozdań finansowych. Po drugie, należało ustalić, czy zachowanie oskarżonego nosiło cechy umyślności, od czego z kolei zależy możliwość przypisania mu winy w obu zarzuconych mu czynach.

Wedle art. 17 ustawy o krajowym rejestrze sądowym domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. Domniemanie to jednak może zostać obalone w sytuacji istnienia dokumentów, które wskazują na niezgodny wpisem stan rzeczy. Wedle odpisu zupełnego KRS wynika, że J. A. został wykreślony z zarządu spółki (...) sp. z o.o. w dniu 27 czerwca 2013 r. **Według ustaleń Sądu natomiast, J. A. w marcu 2012 roku skutecznie złożył oświadczenie o rezygnacji z funkcji członka zarządu spółki (...) sp z o.o.** Jak wynika z jego pisemnego oświadczenia (k. 78) w dniu 1 marca 2012 r. pisemnie oświadczył spółce, iż rezygnuje z funkcji wiceprezesa zarządu. Pismo to w dniu 1 marca 2012 r. przesłał za potwierdzeniem odbioru na widniejący w KRS adres siedziby spółki na ul. (...) w J.. Oświadczenie to nie zostało podjęte przez organy spółki i zostało zwrócone do nadawcy z adnotacją 'nie podjęto w terminie'. Zważyć należy, że rezygnacja stanowi jednostronne oświadczenie woli, które ma na celu wygaśnięcie mandatu. Ugruntowany pogląd w tej kwestii wynikający z orzecznictwa Sądu Najwyższego przemawia za tym, że jej złożenie nie wymaga jakiegokolwiek działania odbiorcy tego oświadczenia. Złożenie rezygnacji przez członka zarządu jest dopuszczalne w każdym czasie i może wywołać skutek w postaci natychmiastowego wygaśnięcia mandatu w zarządzie, za czym przemawia jednoznacznie odpowiednie stosowanie do rezygnacji przepisów kodeksu cywilnego z zakresu wypowiedzenia zlecenia przez przyjmującego zlecenie (art. 746 § 3 k.c.). Przepisy kodeksu spółek handlowych nie określają formy rezygnacji, zatem zastosowanie w tym zakresie znajdują ogólne zasady prawa cywilnego dotyczące składania oświadczeń woli (art. 60 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h.). W konsekwencji, rezygnacja może zostać wyrażona przez każde zachowanie się „rezygnującego” w sposób dostateczny ujawniający jego wolę. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 61 § 1 k.c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Mając zatem na uwadze, iż adresatem oświadczenia o rezygnacji członka zarządu jest spółka, złożenie oświadczenia w tym przedmiocie wywoła natychmiastowy skutek w chwili, gdy będzie ona mogła zapoznać się z jego treścią. W niniejszej sprawie oczywistym jest, że oświadczenie nie zostało podjęte w terminie przez adresata, nie mniej mając na względzie brak odrębnej regulacji w k.s.h. dotyczącej doręczeń, należało uznać, że w takim przypadku doręczenie było w pełni skuteczne (art. 139 k.p.c.).

Uznać zatem należy, że w/w rezygnacja oskarżonego została skutecznie złożona spółce w marcu 2012 r. Podkreślić należy, iż z chwilą prawidłowego złożenia rezygnacji na oskarżonym przestał ciążyć obowiązek złożenia sprawozdania finansowego spółki - a nawet nie będąc już członkiem zarządu nie mógł takiej czynności dokonać z uwagi na brak umocowania w tym zakresie. Nie można bowiem żądać od osoby niebędącej członkiem zarządu spółki aby złożyła sprawozdanie finansowe. Skoro oskarżony A. złożył w marcu 2012r skuteczną rezygnację z funkcji członka zarządu nie miał legitymacji prawnej do złożenia sprawozdania finansowego, które powinno być złożone do 15 lipca 2012 roku. Tym bardziej nie był uprawniony do złożenia przedmiotowego sprawozdania do 15 lipca 2013r. (formalne wykreślenie oskarżonego z KRS nastąpiło w dniu 27.06.2013r)

Odnośnie kwestii zamiaru nie może umknąć ocenie fakt, iż J. A. był przeświadczony, że faktycznie z funkcji wiceprezesa zarządu zrezygnował w dniu 14 listopada 2011 r. (vide karta 132), jego rezygnacja z dnia 14 listopada 2011 r. nie była jednak złożona skutecznie, ponieważ nie została skierowana do spółki, lecz do Sądu Rejestrowego.

Powyższa okoliczność jednak nie pozostaje zupełnie bez znaczenia, albowiem wskazuje na zamiar złożenia przez oskarżonego rezygnacji z funkcji członka zarządu. J. A. skierował do Krajowego Rejestru Sądowego liczną korespondencję, w której informował, że jego zamiarem jest wystąpienie z zarządu spółki, co z kolei świadczy o tym, że podejmował działania zmierzające do zakończenia współpracy z nią. Takie zachowanie oskarżonego natomiast wskazywało, że nie sposób przypisać mu umyślnego działania wyczerpującego znamiona czynu z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.k. czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. Dokonując wykładni dowodów zgromadzonych w toku procesu, wskazać należy, że w zachowaniu oskarżonego brak jest możliwości przypisania mu bezpośredniego zamiaru niezłożenia sprawozdań finansowych za lata 2011 i 2012. J. A. bowiem podejmował liczne próby rezygnacji z zarządu spółki, a takie zachowanie wyklucza, w ocenie Sądu możliwość przypisania mu działania w formie umyślności.

Wskazując na powyższe okoliczności Sąd uznał, że oskarżony J. A. nie popełnił zarzuconych mu czynów w związku z czym na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnił oskarżonego.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 588 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem obrońcy, a kosztami w pozostałym zakresie obciążył Skarb Państwa.